

Rade Serbedzija

Popodnevna Pjesma

Upucujem ovu lijenu
popodnevnu misao
njeznu i pohotnu
u ono dvoriste u kojem sam
vas gledao, draga susjedo

Tisucu devetsto pedeset sedme godine
kada je bila jesen slicna ovoj
i kada su jos u moj san udarali prozori
roditeljske kuce utopljene
u sibenskoj jugovini

U gradu koji je postajao moja bolnica
a mojom napola razbudjenom glavom
kolali prvi tramvaji plavi i uspavani
adresiram tamo ovu misao i kazem
steta

Bili ste ljubavnica mog cimera od
osam do jedanaest svakog jutra
kako ste se zvali Ema, Selma
Alma, Adela
da li je sto izmijenilo vase lice
oci i trbuh

A kako sam vam zavidio
vracajuci se iz setnje
od osam do jedanest izjutra
uz cetvrt kruha i mljekko u jednom
blijedom Pescenickom mljekarstvu

tekstovi-pesama.com

Svim je bojama vec moj prvi
studentski rujan dodavao
malo crnog i malo tamnozelenog
i danas Vam iskreno kazem
steta, steta

Vise vjerojatno i niste za takva sta
ponovo ono dvoriste
vrijeme je za nedjeljni ribolov
i vas suprug odlazi

Vi znaci danas dolazite jos ranije
u moju sobu, oko pola sedam
a ja bas izlazim, steta
jer moj je cimer mrzovoljan tako rano
i ja bih Vam vjerojatno pruzio vise

Ali ja idem u setnju
i setao sam tako godinu i drugu
i ne da Vam se hvalim, bilo je toga
kakve sve zemlje, pica, kakva mora
gdje sam sve bio, gdje sam sve ljubio
i kakve zene

Jer vama otvoreno mogu reci
kuda sam sve setao po kisi ujutro
nekakav vlak je istruo u crnom
proljecu u Poljskoj, blizu Rusije

Kakvu sam tamo
zenu ostavljao, isukrste
i kakva je mene ostavljala na sjeveru
pijuci neko nerazgovjetno
pice svog naroda
daleko, daleko, kao u snovima

tekstovi-pesama.com

Opet netko ovdje u Zagrebu u
Jurijevskoj
pa oci providne i dragocjene jedne
cehinje iz Brna, Vozderkove

Premjestene zauvijek u moju utrobu
a takav snijeg i sve sto treba bilo je,
bilo
ali ono dvoriste u kojem sam vas
vidjao
izmedju dva neodredjena stabla crna
od vlage one jeseni

Vas tako obicnu i raskalasnu domacicu
i mirisi koje ste ostavljali u mojoj sobi
U sezonama 1957,58 i sljedece
steta, nepovratno steta

Niceg nema, niceg nema od tebe
od mene